คำอุปมาของพระเยซู

PARABLE OF JESUS

กลุ่มแคร์อิ่มพระกิตติคุณ

คำอุปมาของพระเยซู

PARABLE OF JESUS

กลุ่มแคร์อิ่มพระกิตติคุณ

เป้าหมายคำอุปมาของพระเยซู

1.อาณาจักรของพระเจ้า

ผู้หว่านพืช (มธ.13:1-23)

ข้าวดีกับข้าวละมาน (มธ.13:24-30)

เมล็ดมัสตาร์ด (มธ.13:31-32)

เชื้อขนมปัง(มธ.13:33)

ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่(มธ.13:44)

ไข่มุกที่มีค่า (มธ.13:45-46)

อวน (มธ.13:47-50)

สมบัติเก่า - ใหม่ (มธ.13:51-52)

เ ป้ า ห ม า ย คำ อุ ป ม า ข อ ง พ ร ะ เ ย ซู

10 ฝ่ายพวกสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า "เหตุไฉนพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา"
11 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "เพราะว่าข้อความลึกลับของอาณาจักรแห่งสวรรค์ทรง
โปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้
12 ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้คนนั้นมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มีนั้น แม้ว่าซึ่ง
เขามีอยู่จะต้องเอาไปจากเขา
13 เหตุฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าถึงเขาเห็นก็เหมือนไม่เห็น
ถึงได้ยินก็เหมือนไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ

1.อาณาจักรของพระเจ้า

1. ผู้หว่านพืช (มธ.23:1-23)
2. ข้าวดีและข้าวละมาน (มธ.13:24-30)
3. เมล็ดมัสตาร์ด(มธ.13:31-32)
4. เชื้อขนมปัง(มธ.13:33)
5. ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ (มธ.13:44)
6. ไข่มุกที่มีค่า (มธ.13:45-46)
7. อวน (มธ.13:47-50)
8. สมบัติเก่า - ใหม่ (มธ.13:51-52)

1. ผู้หว่านพืช (มธ.13:1-23)

1 ในวันนั้นพระเยซูก็เสด็จจากเรือนไปประทับที่ชายทะเลสาบ
2 มีคนพากันมาหาพระองค์มากนัก พระองค์จึงเสด็จลงไปประทับในเรือ และบรรดาคนเหล่า
นั้นก็ยืนอยู่บนฝั่ง
3 แล้วพระองค์ก็ตรัสกับเขาหลายประการเป็นคำอุปมาว่า "ดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไป
หว่านพืช
4 และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้วนกก็มากินเสีย
5 บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีพื้นหิน มีเนื้อดินแต่น้อย จึงงอกขึ้นโดยเร็วเพราะดินไม่ลึก
6 แต่เมื่อแดดจัดแดดก็แผดเผา เพราะรากไม่มีจึงเหี่ยวไป
7 บ้างก็ตกกลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย
8 บ้างก็ตกที่ดินดี แล้วเกิดผล ร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง
9 ใครมีหูจงฟังเถิด"
10 ฝ่ายพวกสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า "เหตุไฉนพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา"
11 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "เพราะว่าข้อความลึกลับของอาณาจักรแห่งสวรรค์ทรงโปรดให้
ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้
12 ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้คนนั้นมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มีนั้น แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่จะ
ต้องเอาไปจากเขา
13 เหตุฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าถึงเขาเห็นก็เหมือนไม่เห็น ถึงได้ยินก็
เหมือนไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ
14 ความเป็นอยู่ของเขาก็สำเร็จตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่ว่า `พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะ
ไม่เข้าใจ จะดูก็จริง แต่จะไม่สังเกต
15 เพราะว่าชนชาตินี้กลายเป็นคนมีใจเฉื่อยชา หูก็ตึง และตาเขาเขาก็ปิด เกรงว่าในเวลาใดเขา
จะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และจะหันกลับมา
และเราจะได้รักษาเขาให้หาย'
16 แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุขเพราะได้เห็น และหูของท่านก็เป็นสุขเพราะได้ยิน
17 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ศาสดาพยากรณ์และผู้ชอบธรรมเป็นอันมากได้
ปรารถนาจะเห็นซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่นี้ แต่เขามิเคยได้เห็น และอยากจะได้ยินซึ่งท่านทั้ง
หลายได้ยิน แต่เขาก็มิเคยได้ยิน
18 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงฟังคำอุปมาว่าด้วยผู้หว่านพืชนั้น
19 เมื่อผู้ใดได้ยินพระวจนะแห่งอาณาจักรแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจ
เขานั้นไปเสีย นั่นแหละได้แก่ผู้ซึ่งรับเมล็ดริมหนทาง
20 และผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในที่ดินซึ่งมีพื้นหินนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะ แล้วก็รับทันที
ด้วยความปรีดี
21 แต่ไม่มีรากในตัวเองจึงทนอยู่ชั่วคราว และเมื่อเกิดการยากลำบากหรือการข่มเหงต่างๆ

เพราะพระวจนะนั้น ต่อมาเขาก็เลิกเสีย
22 ผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะ แล้วความกังวลตาม
ธรรมดาโลก และการล่อลวงแห่งทรัพย์สมบัติก็รัดพระวจนะนั้นเสีย และเขาจึงไม่เกิดผล
23 ส่วนผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในดินดีนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะและเข้าใจ คนนั้นก็เกิดผล
ร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง"

2. ข้าวดีกับข้าวละมาน (มธ.13:24-30)

24 พระองค์ตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาทั้งหลายฟังว่า "อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือน
ชายคนหนึ่งได้หว่านพืชดีในนาของตน
25 แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวสาลีนั้นไว้
แล้วก็หลบไป
26 ครั้นต้นข้าวนั้นงอกขึ้นออกรวงแล้ว ข้าวละมานก็ปรากฏขึ้นด้วย
27 ผู้รับใช้แห่งเจ้าบ้านจึงมาแจ้งแก่นายว่า `นายเจ้าข้า ท่านได้หว่านพืชดีในนาของท่านมิใช่
หรือ แต่มีข้าวละมานมาจากไหน'
28 นายก็ตอบพวกเขาว่า `นี่เป็นการกระทำของศัตรู' พวกผู้รับใช้จึงถามนายว่า `ท่านปรารถนา
จะให้พวกเราไปถอนและเก็บข้าวละมานหรือ'
29 แต่นายตอบว่า `อย่าเลย เกลือกว่าเมื่อกำลังถอนข้าวละมานจะถอนข้าวสาลีด้วย
30 ให้ทั้งสองจำเริญไปด้วยกันจนถึงฤดูเกี่ยว และในเวลาเกี่ยวนั้นเราจะสั่งผู้เกี่ยวว่า "จงเก็บ
ข้าวละมานก่อนมัดเป็นฟ่อนเผาไฟเสีย แต่ข้าวสาลีนั้นจงเก็บไว้ในยุ้งฉางของเรา"'"

3. เมล็ดมัสตาร์ด (มธ.13:31-32)

31 พระองค์ยังตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาฟังว่า "อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ด
พันธุ์ผักกาดเมล็ดหนึ่ง ซึ่งชายคนหนึ่งเอาไปเพาะลงในไร่ของตน
32 เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง แต่เมื่องอกขึ้นแล้วก็ใหญ่กว่าผักอื่น และจำเริญเป็นต้นไม้
จนนกในอากาศมาทำรังอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของต้นนั้นได้

4. เชื้อขนมปัง(มธ.13:33)

33 พระองค์ยังตรัสคำอุปมาให้เขาฟังอีกข้อหนึ่งว่า "อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเชื้อ
ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถัง จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด"

5. ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่(มธ.13:44)

44 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนขุมทรัพย์ซ่อนไว้ในทุ่งนา เมื่อมีผู้ใด
พบแล้วก็กลับซ่อนเสียอีก และเพราะความปรีดีจึงไปขายสรรพสิ่งซึ่งเขามีอยู่ แล้วไปซื้อทุ่งนา
นั้น

6. ไข่มุกที่มีค่า (มธ.13:45-46)

45 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนพ่อค้าที่ไปหาไข่มุกอย่างดี
46 ซึ่งเมื่อได้พบไข่มุกเม็ดหนึ่งมีค่ามาก ก็ไปขายสิ่งสารพัดซึ่งเขามีอยู่ ไปซื้อไข่มุกนั้น

7. อวน (มธ.13:47-50)

47 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนอวนที่ลากอยู่ในทะเล ติดปลารวมทุก
ชนิด
48 ซึ่งเมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่งนั่งเลือกเอาแต่ที่ดีใส่ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย
49 ในการสิ้นสุดของโลกก็จะเป็นอย่างนั้นแหละ พวกทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจาก
คนชอบธรรม
50 แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน"

8. สมบัติเก่า - ใหม่ (มธ.13:51-52)

47 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนอวนที่ลากอยู่ในทะเล ติดปลารวมทุก
ชนิด
48 ซึ่งเมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่งนั่งเลือกเอาแต่ที่ดีใส่ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย
49 ในการสิ้นสุดของโลกก็จะเป็นอย่างนั้นแหละ พวกทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจาก
คนชอบธรรม
50 แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน"